

ĐỜI SỐNG CHỜ ĐỢI SỰ PHỤC SINH

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 15:20–34

“**20** Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ. **21** Vả, vì chúng bởi một người mà có sự chết, thì cũng bởi một người mà có sự sống lại của những kẻ chết. **22** Như trong A-đam mọi người đều chết, thì cũng một lẽ ấy, trong Đấng Christ mọi người đều sẽ sống lại, **23** nhưng mỗi người theo thứ tự riêng của mình: Đấng Christ là trái đầu mùa; rồi tới ngày Đấng Christ đến, những kẻ thuộc về Ngài sẽ sống lại. **24** Kế đó, cuối cùng sẽ đến là lúc Ngài sẽ giao nước lại cho Đức Chúa Trời là Cha, sau khi Ngài đã phá diệt mọi đế quốc, mọi quyền cai trị, và mọi thế lực; **25** vì Ngài phải cầm quyền cho đến chừng đặt những kẻ thù nghịch dưới chơn mình. **26** Kẻ thù bị hủy diệt sau cùng, tức là sự chết. **27** Vả, Đức Chúa Trời đã để muôn vật dưới chơn Ngài; mà đã nói rằng muôn vật phục Ngài, thì chắc phải trừ ra Đấng làm cho muôn vật phục Ngài. **28** Khi muôn vật đã phục Ngài, thì bây giờ chính mình Con sẽ phục Đấng đã làm cho muôn vật phục mình, hầu cho Đức Chúa Trời làm muôn sự trong muôn sự. **29** Bằng chẳng vậy, những người vì kẻ chết chịu phép báp tem sẽ làm chi? Nếu kẻ chết quả thật không sống lại, thì sao họ vì những kẻ ấy mà chịu phép báp tem? **30** Lại sao chính mình chúng tôi giờ nào cũng ở trong sự nguy hiểm? **31** Hỡi anh em, tôi chết hằng ngày, thật cũng như anh em là sự vinh hiển cho tôi trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta. **32** Nếu tôi theo cách loài người mà đã đánh cùng các loài thú ở thành Ê-phê-sô, thì có ích gì cho tôi? Nếu kẻ chết chẳng sống lại, thì hãy ăn, hãy uống, vì ngày mai chúng ta sẽ chết! **33** Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thói nết tốt. **34** Hãy tỉnh biết, theo các công bình, và chớ phạm tội; vì có người không biết Đức Chúa Trời chút nào, tôi nói vậy để anh em hô thẹn.”

Gợi ý bài học: Phao-lô khẳng định: "Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ." "Trái đầu mùa" gọi lại lễ dâng bó lúa đầu mùa trong Lê-vi Ký 23. Khi dân Y-sơ-ra-ên dâng bó lúa đầu tiên cho Đức Chúa Trời, đó không chỉ là bó lúa đầu tiên, mà còn là **sự bảo đảm rằng cả mùa gặt sẽ đến**. Cũng vậy, sự phục sinh của Chúa Giê-xu không phải là một sự kiện riêng lẻ, mà là **bảo chứng chắc chắn rằng tất cả những ai thuộc về Ngài cũng sẽ được sống lại**.

Phao-lô lấy A-đam và Đấng Christ so sánh tương phản: Qua A-đam, tội lỗi và sự chết bước vào thế gian. Qua Đấng Christ, sự sống và sự phục sinh được ban cho những người tin Ngài. Con người sinh ra đều thuộc dòng dõi A-đam nên phải đối diện với sự chết. Nhưng người nào được tái sinh trong Đấng Christ sẽ bước vào **sự sống đời đời**.

Phao-lô cho biết sự phục sinh diễn ra theo chương trình của Đức Chúa Trời: Đấng Christ phục sinh trước (trái đầu mùa). Khi Chúa tái lâm, những người thuộc về Ngài

sẽ sống lại. Sau đó là thời kỳ cuối cùng, khi Chúa tiêu diệt mọi quyền lực chống nghịch Đức Chúa Trời. Kẻ thù cuối cùng bị hủy diệt là **sự chết**. Ngày đó sẽ không còn đau khổ, chết chóc hay nước mắt nữa.

Phao-lô nói: Nếu không có sự sống lại thì Việc chịu khổ vì Phúc Âm là vô ích. Việc hy sinh mạng sống là vô nghĩa. Đức tin trở thành trống rỗng. Khi ấy, những người sống với triết lý: "hãy ăn, hãy uống, vì ngày mai chúng ta sẽ chết!" sẽ là lựa chọn hợp lý nhất. Nhưng vì **sự phục sinh là thật**, nên mọi sự hy sinh vì Chúa đều có giá trị đời đời.

Phao-lô cảnh báo: "Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thói nết tốt." Trong Hội Thánh Cô-rinh-tô đã có những người phủ nhận sự phục sinh, sống buông thả, dùng giáo lý sai để biện minh cho tội lỗi. Vì thế ông kêu gọi Hãy tỉnh thức. Hãy sống công chính. Đừng phạm tội. Đừng để những lời dạy sai khiến mình xa Chúa.

Bài học ngày hôm nay

1. Tin chắc vào sự phục sinh giúp tôi sống có mục đích: Tôi không sống chỉ cho hôm nay. Tôi đang chuẩn bị cho đời sống đời đời với Chúa.
2. Mọi sự hy sinh vì Chúa đều không vô ích: Có lúc chúng ta phục vụ mệt mỏi, chịu hiểu lầm, chịu thiệt thòi, từ bỏ những thú vui của thế gian. Nhưng tất cả đều có ý nghĩa vì Chúa đã sống lại và chúng ta cũng sẽ sống lại.
3. Cảnh thận với những tư tưởng làm suy yếu đức tin: Không chỉ tà giáo mới nguy hiểm. Những suy nghĩ như "Sống sao cũng được.", "Chỉ cần hưởng thụ.", "Đạo chỉ là một phần của cuộc sống.", "Không cần quá nghiêm túc với tội lỗi." ... đều có thể khiến đời sống thuộc linh dần nguội lạnh.

Phao-lô nhắc chúng ta: "Hãy tỉnh biết, theo các công bình, và chớ phạm tội; vì có người không biết Đức Chúa Trời chút nào, tôi nói vậy để anh em hổ thẹn."

Câu hỏi áp dụng bài học:

Tôi có thật sự tin rằng mình sẽ được sống lại với Chúa không? Niềm tin ấy đang ảnh hưởng thế nào đến cách tôi sống ngày hôm nay?

Có điều gì tôi đang hy sinh hoặc chịu khó vì Chúa mà đôi khi cảm thấy nản lòng?

Lời hứa về sự phục sinh có khích lệ tôi tiếp tục trung tín không?

Tôi cần tỉnh thức và điều chỉnh điều gì để giữ lòng trung tín với Chúa?